

Sygn. akt XVCa 2028/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2023 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XV Cywilny- Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Brygida Łagodzińska

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2023 w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa D. K.

przeciwko (...) SA we W.

o ustalenie i zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Grodzisku Wielkopolskim

z dnia 23 sierpnia 2022 roku

sygn. akt IC 580/21

oddala apelację;

zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 900 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Brygida Łagodzińska

UZASADNIENIE

Powód D. K. w pozwie wniesionym w dniu 21 grudnia 2021 r. do Sądu Rejonowego w Grodzisku Wielkopolskim przeciwko (...) SA we W., po sprecyzowaniu żądania pismem z 11 stycznia 2022 r. domagał się:

ustalenia treści stosunku prawnego wynikającego z umowy kredytu gotówkowego nr (...) z 23 stycznia 2018 r. zawartej pomiędzy powodem D. K. a pozwanym (...) SA we W. w ten sposób, że kredyt udzielony na podstawie powyższej umowy jest kredytem darmowym w rozumieniu art. 45 ust. 1 ustawy z 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim w związku ze złożeniem przez powoda w dniu 28 czerwca 2021 r. oświadczenia o skorzystaniu z sankcji kredytu darmowego;

zasądzenia od pozwanego kwoty 8 973,25 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia doręczenia pozwu pozwanemu do dnia zapłaty,

oraz zwrotu kosztów procesu.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

Wyrokiem z dnia 23 sierpnia 2022 r. Sąd Rejonowy w Grodzisku Wielkopolskim w punkcie 1. ustalił treść stosunku prawnego wynikającego z umowy kredytu gotówkowego nr (...) z 23 stycznia 2018 r. zawartej pomiędzy powodem D. K. a pozwanym (...) SA we W. w ten sposób, że kredyt konsumencki udzielony na podstawie powołanej umowy jest kredytem darmowym w rozumieniu art. 45 ust. 1 ustawy z 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim w związku ze złożeniem przez powoda oświadczenia w dniu 28 czerwca 2021 r. o skorzystaniu z sankcji kredytu darmowego; w punkcie 2. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8 973,25 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 14 kwietnia 2022 r. do dnia zapłaty oraz w punkcie 3. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2 317 zł tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Apelację od wyroku wniósł pozwany zaskarżając orzeczenie w całości. Skarżący orzeczeniu zarzucił:

naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na wynik sprawy, tj. przepisów:

art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonanie wybiórczej, a nie wszechstronnej oceny materiału dowodowego w sprawie, a to poprzez:

całkowite pominięcie w sprawie okoliczności wynikających z dokumentu umowy kredytu gotówkowego i o świadczenie usług bankowości elektronicznej nr (...), że postanowienia umowy ukształtowane były zgodnie z wymogami art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, tj. w szczególności, że umowa ta określa w sposób prawidłowy informację o innych kosztach, które konsument jest zobowiązany ponieść w związku z umową, całkowitej kwocie kredytu i rzeczywistej rocznej stopie oprocentowania;

dowolne ustalenie, że strona pozwana uwzględniła w całkowitej kwocie kredytu środki, które nie zostały faktycznie przekazane kredytobiorcy i stanowiły koszt kredytu (środki przeznaczone na finansowanie składek na ubezpieczenia), co miało wpływ na zniżenie RRSO, podczas gdy taka okoliczność nie znajduje potwierdzenia w dokumentach stanowiących materiał dowodowy sprawy;

dowolne ustalenie, że opłaty za Pakiet usług bankowych (...) powinny być uwzględnione w całkowitym koszcie kredytu, gdyż była to usługa niezbędna do uzyskania kredytu na oferowanych warunkach, podczas gdy z dokumentów wynika okoliczność przeciwna;

całkowite pominięcie okoliczności wynikających z dokumentów w postaci: umowy o kredyt gotówkowy i o świadczenie usług bankowości elektronicznej nr (...) i pisma z dnia 27 września 2013 r. Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wiceprezesa Związku Banków Polskich, tj. że ubezpieczenie oferowane przez bank było dobrowolne a związanie się dodatkową umową ubezpieczenia nie miało wpływu na decyzję kredytową ani na warunki kredytu, oraz, że powszechną i akceptowalną praktyką jest wliczanie do całkowitej kwoty kredytu kosztów fakultatywnych usług dodatkowych, która to okoliczność miała istotne znaczenie dla sprawy albowiem przesądzała o konieczności zaliczenia kosztów ubezpieczenia do parametru całkowitej kwoty kredytu, a nie całkowitego kosztu kredytu na gruncie art. 5 pkt 6 i 7 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim;

co zaś skutkowało następującymi błędnymi ustaleniami faktycznymi sprzecznymi z rzeczywistym stanem rzeczy lub też brakiem ustalenia okoliczności istotnych dla sprawy (art. 368 § 1¹ k.p.c.):

błędne ustalenie, że strona pozwana uwzględniła w całkowitej kwocie kredytu środki, które nie zostały faktycznie przekazane kredytobiorcy i stanowiły koszt kredytu, co miało wpływ na zniżenie RRSO;

błędne ustalenie, że strona pozwana błędnie nie uwzględniła w całkowitym koszcie kredytu opłat z tytułu Pakietu usług bankowych (...);

błędne ustalenie, że pozwany kształtując umowę kredytu zawartą z konsumentem D. K. dopuścił się naruszenia art. 30 ust. 1 pkt 4 i 7 ustawy o kredycie konsumenckim;

naruszenie przepisów prawa materialnego, a to:

art. 45 § 1 w zw. z art. 30 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 5 pkt 6 i 7 i 8 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że pozwany w umowie kredytu gotówkowego i o świadczenie usług bankowości elektronicznej nr (...) nieprawidłowo wskazał całkowitą kwotę kredytu i koszt kredytu, wobec błędnego ustalenia, że pozwany uwzględnił w całkowitej kwocie kredytu środki, które nie zostały faktycznie przekazane kredytobiorcy i stanowiły koszt kredytu oraz poprzez bezzasadne uznanie Sądu Rejonowego, opłaty za pakiet usług bankowych (...) powinny być wliczone do całkowitego kosztu kredytu, oraz poprzez bezzasadne uznanie, że w umowie nie określono prawidłowo całkowitej kwoty do zapłaty przez konsumenta;

art. 45 § 1 w zw. z art. 30 ust. 1 pkt 7 w zw. z art. 5 pkt 12 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i uwzględnienie zarzutów powoda co do nieprawidłowego wskazania w umowie kredytu gotówkowego i o świadczenie usług bankowości elektronicznej nr (...) rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania, wobec braku ustalenia jakich naruszeń dopuścił się w tym względzie pozwany oraz braku ustalenia jak powinna zostać ukształtowana prawidłowa wartość RRSO, w sytuacji gdy w umowie tej kwotę środków przeznaczonych na sfinansowanie fakultatywnej usługi dodatkowej zasadnie zaliczono do całkowitej kwoty kredytu, a nie do całkowitego kosztu kredytu;

art. 189 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że powodowi przysługuje interes prawny w sformułowaniu żądania ustalenia treści stosunku prawnego, podczas gdy sfera prawna powoda nie jest zagrożona i nie została naruszona, przez co powód nie ma interesu prawnego w wywiedzeniu powództwa o ustalenie opartego na art. 189 k.p.c., a nadto z okoliczności sprawy wynika, że powód mógł sformułować roszczenie dalej idące - o zapłatę, co z resztą uczynił, a w konsekwencji rozpoznanie sprawy i uwzględnienie powództwa w sytuacji gdy podlegało ono oddaleniu z uwagi na brak przesłanki materialnoprawnej;

Z powołaniem na powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje według norm przepisanych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia zasądzającego koszty do dnia zapłaty.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o oddalenie apelacji oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się bezzasadna.

Niniejsza sprawa podlegała rozpoznaniu w trybie uproszonym, w związku z czym, na podstawie art. 505¹³ § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy ograniczył uzasadnienie wyroku do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa. Podstawą rozstrzygnięcia był przy tym materiał dowodowy zgromadzony przed Sądem Rejonowym – w toku postępowania apelacyjnego nie zgłoszono bowiem żadnych wniosków dowodowych, a w ocenie Sądu Okręgowego brak było podstaw do prowadzenia dowodów z urzędu.

Sąd Okręgowy podziela w pełni ustalenia faktyczne Sądu I instancji, a także poczynione na tej podstawie rozważania prawne przyjmując je za własne na podstawie art. 382 k.p.c.

Zarzuty apelacji pozwanego sprowadzały się w dużej mierze do zakwestionowania ustaleń Sądu Rejonowego, który uznał, iż pozwany bank nieprawidłowo określił w umowie zawartej z powodem całkowitą kwotę kredytu poprzez doliczenie do niej kwot wypłaconych na pokrycie ubezpieczenia na życie oraz ubezpieczenia assistance, które to kwoty w rzeczywistości winny zostać zaliczone, w ocenie Sądu Rejonowego, do całkowitego kosztu kredytu.

Zgodnie z art. 30 ust. 1 pkt 4 i 7 u.k.k. umowa o kredyt konsumencki powinna określać całkowitą kwotę kredytu oraz rzeczywistą roczną stopę oprocentowania oraz całkowitą kwotę do zapłaty przez konsumenta ustaloną w dniu zawarcia umowy o kredyt konsumencki wraz z podaniem wszystkich założeń przyjętych do jej obliczenia. W umowie o kredyt gotówkowy i świadczenie usług bankowości elektronicznej zawartej pomiędzy powodem, a pozwanym pozwany ustalił całkowitą kwotę kredytu na 20 784,96 zł i w kwocie tej uwzględnił środki przeznaczone na cele konsumpcyjne, a także środki przeznaczone na sfinansowanie składki z tytułu ubezpieczenia na życie w wysokości 5 442,96 zł oraz ubezpieczenia assistance w wysokości 342 zł. Całkowity koszt kredytu według umowy wynosi 9 632,91 zł, zaś w jego skład wchodzi odsetki, prowizja oraz opłata za przekazanie środków. Jednocześnie w pkt I.7 umowy wskazano, że kredytobiorca poza kosztami wskazanymi powyżej zobowiązany jest do poniesienia również kosztów składki z tytułu ubezpieczenia na życie i ubezpieczenia assistance oraz opłaty za opcjonalne usługi dodatkowe. Rzeczywista roczna stopa oprocentowania wynosi 17,40%.

Z treści art. 5 pkt 6 u.k.k. wynika, iż całkowity koszt kredytu to wszelkie koszty, które konsument jest zobowiązany ponieść w związku z umową o kredyt, w szczególności odsetki, opłaty, prowizje, podatki i marże jeżeli są znane kredytodawcy (...) oraz koszty usług dodatkowych, w szczególności ubezpieczeń, w przypadku gdy ich poniesienie jest niezbędne do uzyskania kredytu lub do uzyskania go na oferowanych warunkach (...). Zgodnie zaś z art. 5 pkt 7 całkowitą kwotą kredytu jest maksymalna kwota wszystkich środków pieniężnych nieobjmujących kredytowanych kosztów kredytu, które kredytodawca udostępnia konsumentowi na podstawie umowy o kredyt, a w przypadku umów, dla których nie przewidziano tej maksymalnej kwoty, suma wszystkich środków pieniężnych nieobjmujących kredytowanych kosztów kredytu, które kredytodawca udostępnia konsumentowi na podstawie umowy o kredyt.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Apelacyjnego w Warszawie wyrażone w wyroku z dnia 30 października 2017 r., sygn. akt VII ACa 879/17, iż całkowita kwota kredytu powinna obejmować jedynie kwotę przekazaną konsumentowi do swobodnej dyspozycji i nie powinno się do niej zaliczać kosztów związanych z udzieleniem kredytu, nawet wówczas, gdy są one kredytowane przez kredytodawcę. Sąd stanął na stanowisku, iż doliczenie kwoty ubezpieczenia do całkowitej kwoty kredytu może zasugerować konsumentowi, że kredyt jest tańszy niż w rzeczywistości i może wywołać u niego błędne mniemanie co do proporcji kosztów, jakie musi on ponieść z faktycznie udostępnioną mu kwotą pożyczki, a także może sugerować konsumentowi, że poniesie niższe koszty uzyskania pożyczki, gdyż znaczna część kosztów jest wliczona w samą pożyczkę. W przedmiotowej sprawie nie budzi wątpliwości Sądu Okręgowego, iż kwoty 5 442,96 zł na pokrycie składki ubezpieczenia na życie oraz 342 zł na pokrycie ubezpieczenia assistance nie były udostępnione pożyczkobiorcy do swobodnego korzystania, zaś za kwotę faktycznie udostępnioną do swobodnego korzystania pożyczkobiorcy stanowiło jedynie 15 000 zł przeznaczone na cel konsumpcyjny.

Nie zostało w sprawie wykazane, czy poniesienie kosztów związanych z ubezpieczeniami było niezbędne do uzyskania kredytu w ogóle bądź do uzyskania go na oferowanych warunkach. Pomimo wyjaśnień banku, iż usługa ubezpieczenia jest usługą dodatkową oraz dobrowolną, zaś decyzja banku co do udzielenia kredytu nie jest uzależniona od zawarcia umowy ubezpieczenia, a co za tym idzie nie można zaliczyć jej do kosztów kredytu uznać należy, w ocenie Sądu Okręgowego, iż wskazane powyżej kwoty winny zostać zaliczone do całkowitego kosztu kredytu. W tym miejscu odwołać się należy do utrwalonego już stanowiska Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, powtórnego w Decyzji nr (...) dotyczącej praktyk pozwanego banku (decyzja nieprawomocna, natomiast w zakresie wskazanym poniżej przez Sąd Okręgowy nadano jej rygor natychmiastowej wykonalności), zgodnie z którym prawidłowa, funkcjonalna wykładnia przepisu art. 5 pkt 6 u.k.k. w zakresie kosztów usług dodatkowych, których poniesienie jest niezbędne do uzyskania kredytu, nakazuje rozumieć pod tym pojęciem wszelkie koszty, jakie konsument musi ponieść przy prawidłowym wykonaniu danej umowy, zgodnie z jej treścią. W ocenie Prezesa Urzędu oczywiste jest przy tym, że konsument, który decyduje się na zaciągnięcie kredytu wraz z towarzyszącą kredytowi umową ubezpieczenia, zobowiązany jest ponieść koszty dodatkowe w związku z umową kredytu w postaci kosztu składki z tytułu ubezpieczenia. Poniesienie więc przez konsumenta kosztu składki ubezpieczeniowej związanej z umową ubezpieczenia zawieraną wraz z umową kredytu jest niezbędne, jeżeli chce on zawrzeć umowę kredytu w wariantcie z ubezpieczeniem. Jeżeli więc konsument chce uzyskać kredyt na oferowanych warunkach wraz z

ubezpieczeniem koszty przeznaczone na pokrycie takiego ubezpieczenia będą musiały zostać zaliczone do całkowitego kosztu kredytu, są to bowiem koszty nierozzerwalnie związane z konkretnym kredytem.

Nie należy również pomijać, iż w przedmiotowej sprawie ubezpieczenie na życie jest ściśle związane z zawartą umową kredytu. Przede wszystkim zgodnie z (...) załącznika 2. do Instrukcji „(...) ochrona ubezpieczeniowa wygasa z upływem okresu na jaki udzielony został kredyt. Nadto suma ubezpieczenia w zależności od konkretnego przypadku objętego ochroną ubezpieczeniową stanowi sumę kwoty kapitału kredytu i odsetek wynikających z harmonogramu obliczanej po dniu zajścia zdarzenia, wysokość miesięcznej raty przypadającej zgodnie z harmonogramem bądź odpowiada sumie kwoty rat określonej szczegółowo w Ogólnych Warunkach Ubezpieczenia ((...) załącznika (...)). Tak więc wysokość ubezpieczenia jest ściśle związana z wysokością kredytu pozostałego do spłaty. Co więcej podkreślić należy, że jako uposażony w umowie ubezpieczenia zawartej pomiędzy powodem, a pozwanym wskazany został pozwany bank (pkt (...) umowy ubezpieczenia). Nadto ubezpieczenie na życie, tak samo jak ubezpieczenie assistance przeznaczone jest jedynie dla konsumentów, którzy zawarli z bankiem umowę kredytową. Wszystko to świadczy o ścisłym, funkcjonalnym, powiązaniu kredytu oraz ubezpieczenia na życie i oznacza, iż ubezpieczenie na życie stanowi w istocie zabezpieczenie spłaty zadłużenia z tytułu umowy kredytowej.

Zasadnie więc, mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Rejonowy przyjął, iż wskazane powyżej kwoty powinny zostać uwzględnione przy określaniu całkowitego kosztu kredytu, nie zaś przy określaniu całkowitej kwoty kredytu. Ich zaliczenie do całkowitej kwoty kredytu wpłynęło na nieprawidłowe jej określenie i niezasadne podwyższenie. Co za tym idzie, nieprawidłowo obniżony został całkowity koszt kredytu i całkowita kwota do zapłaty, co z kolei wpływało na wysokość rzeczywistej rocznej stopy procentowej i w konsekwencji stanowiło naruszenie art. 30 ust. 1 pkt 4 i 7 u.k.k. Takie zaś naruszenie skutkowało sankcją przewidzianą w art. 45 u.k.k., a więc tak zwaną sankcją kredytu darmowego. Zgodnie z tym przepisem w przypadku naruszenia przez kredytodawcę m.in. art. 30 ust. 1 pkt 1-8 u.k.k. konsument, po złożeniu kredytodawcy pisemnego oświadczenia, zwraca kredyt bez odsetek i innych kosztów kredytu należnych kredytodawcy w terminie i w sposób ustalony w umowie. Takie zaś oświadczenie złożone zostało pozwanemu przez powoda w dniu 18 czerwca 2021 r.

Wskazać nadto należy, że nawet gdyby uznać, że środki z tytułu ubezpieczenia na życie oraz ubezpieczenia assistance zaliczyć należy do całkowitej kwoty kredytu, to i tak zasadne było uznanie, że pozwany błędnie wskazał całkowity koszt kredytu, a co za tym idzie całkowitą kwotę do zapłaty, a to przez nieuwzględnienie w tych kwotach kosztu związanego z Pakietem usług bankowych (...). Zasadnie wskazał Sąd Rejonowy, iż oferowana usługa dodatkowa Pakiet usług bankowych (...) obejmuje swoim zakresem usługi, które poza tym pakietem są w ogóle niedostępne lub dodatkowo płatne, a więc jeżeli kredytobiorca chciał uzyskać kredyt na oferowanych warunkach, musiał on ponieść koszt Pakietu w łącznej kwocie 299,40 zł. Tym samym pozwany obowiązany był uwzględnić tę kwotę przy wyliczaniu całkowitych kosztów kredytu oraz całkowitej kwoty do zapłaty, co z kolei miało wpływ na wysokość rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania.

Odnosząc się na koniec do kwestii związanej z uwzględnieniem powództwa o ustalenie wskazać należy, że i w tym zakresie zarzuty pozwanego okazały się bezzasadne. Sąd Rejonowy słusznie uznał, że powodowi w niniejszej sprawie przysługiwał interes prawny w wywiedzeniu powództwa opartego na art. 189 k.p.c. Przyjmuje się, iż powód ma interes prawny w żądaniu ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego, jeżeli sam skutek jaki wywoła uprawomocnienie się wyroku ustalającego, zapewni powodowi ochronę jego prawnie chronionych interesów, czyli definitywnie zakończy spór istniejący lub prewencyjnie zapobiegnie powstaniu takiego sporu w przyszłości (P. Telenga [w:] Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz aktualizowany. Tom I. Art. 1-729, red. A. Jakubecki 2019, art. 189). Należy zauważyć, że powód w związku z sankcją kredytu darmowego obowiązany jest, zgodnie z harmonogramem spłat, zwrócić kredyt bez odsetek oraz innych kosztów kredytu oraz ponieść koszty ustanowienia zabezpieczenia kredytu (art. 45 ust. 1 i 4 u.k.k.). Do chwili wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, według stanu wiedzy Sądu, powód spłacił łącznie 21 899,90 zł z czego kwota 15 906,03 zł została wpłacona tytułem zwrotu kapitału, kwota 5 685,98 zł tytułem odsetek, 199,60 zł tytułem opłat dodatkowych, a także 108,29 zł tytułem odsetek karnych. Po zwrocie przez bank kwoty 8 973,25 zł (zapłacone odsetki, opłaty dodatkowe, prowizja oraz opłata za przekazanie środków) do zapłaty powodowi pozostanie jeszcze brakująca część kapitału oraz koszty związane z zabezpieczeniem kredytu, a więc

koszty ubezpieczenia na życie. Konieczne było więc, w ocenie Sądu Okręgowego, ustalenie treści stosunku prawnego w celu uniknięcia wątpliwości co do kształtu zobowiązania powoda, na którym w dalszym ciągu ciąży obowiązek spłaty (bez odsetek oraz innych kosztów kredytu). Zatem pomimo zgłoszenia również powództwa o zapłatę obok powództwa o ustalenie, powód miał interes prawny wnosząc roszczenie o ustalenie celem definitywnego rozstrzygnięcia niepewnej sytuacji prawnej oraz zapobieżenia ewentualnym dalszym sporom.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. apelację oddalił.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. obciążając nimi w całości pozwanego, jako stronę przegrywającą proces w instancji odwoławczej. Na zasądzone koszty złożyło się wyłącznie wynagrodzenie pełnomocnika procesowego powoda ustalone na kwotę 900 zł, według stawki minimalnej, przy uwzględnieniu wartości przedmiotu zaskarżenia, zgodnie z § 2 pkt 4, w związku z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Brygida Łagodzińska